

લયેલા મજનું.

નાટક ૪ અંકી.

તદનજ નવા ફેશ્વાર અને તરેહવાર રાગ રાગણી.
ઓથી ભરેલો ગાયણરૂપી ખેલ.

પ્રગટ કરનાર
D. F. A.

ખીજી આવૃત્તી.

મુંબઈ:

આરિયન્ટલ છાપખાનામાં છાપ્યું છે.

સન ૧૮૮૧.

કિંમત ૪ આના.

તમાંશે લયેલા મજનું.

બાબ પહેલા—પરદા પહેલા.

એક દીવાનખાના.

(જુસમે મજનુકા પીદર અબદુલા પીસરકા
તલબમે મુનાબત કર રહ્યા હયે.)

(અગર આ તુરકે શીરાજી—વોહ રાહ.)

અબદુલા—એ લાશક' હયે તુંહી હાજત રવાયે દો જેહાં યા રખ,
મેરે મતલબખી બર લાયેગા તુંહ બેચુમા યા રખ.
તેરે અફઝાલસે દવલત વ હશમત મુજકો હાશીલ હયે,
મગર લડકા નહીં હયે કુંસ મખખ હું નીમજા યા રખ.
મજર હયે વો નીકમો ફલ નહીં જુસકો કે આતા હયે,
જો હોવે બે પીસર યુંહી હયે વોભા દરજેહાં યા રખ.
શીવા તેરે નહીં મયે ગયેરસે હમીદ રખતા હું,
તુંહ હયે મ્વાલિક બહારો બરોકાનો મકાં યા રખ.

(બયેત.)

અબદુલા—કીમ કામકા વોહ ધર હયે કે જુસ ધરકો દર નહીં,
ના કારી હયે વો સીપેકે જુસમેં ગોહર નહીં.
બેકદર વોહ મજર હયે કે જુસમેં મસર નહીં,
ના કામ વોહ દવા હયે કે જુસમેં અસર નહીં.
વીરાના હયે વોહ મુલક કે જુસમેં બશર નહીં,
અયે સાંહી વોહ પીદર હયે કે જુસકો પીસર નહીં.

કુમરી.

(લાગીરે મારી જન—વોહ રાહ.)

એક નોકર—શાદહો મેહરખાન,
 બજારી યારીસે.—શાદહો
 તોરા સીતારા અમકન લગા,
 ફરજંદ હુવા જીશાન.—બજારીં

દાદરા.

(આ ગોરી આલીને નેજરા બર મારારે—વોહ રાહ.)

અબદુલા—હમીદ લાયા મેરી બર, અહેસાન હયે તેહારારે,
 અહેસાન હયે તેહારારે, તુંઈ હયે બજાર નેહારારે.—અહેસાન
 ઘર જસકે ફરજંદ આજ હો પયેદા,
 વોહ નોકર હયે હમારારે.—અહેસાન

બાબ પહેલા—પરદા દુસરા.

એક દહેકાનીકા મકાન.

(જસમે બેગમકી હાત પકડે હુવે બાંકેમીયાં
 દાખોલ ફેલા હુવે.)

(સાડે ત્રીન પદથે એક મછલી ના બેચુંગા—વોહ રાહ.)

બાંકેમીયાં—બેગમ પારી મેરી, સુન ખુશીકી બબર.
 અબદુલાકે ઘર આજ હુવા હયે ફરજંદ,
 શહેરમે ખુશહાલી હુઈ હયે દુસંદ.—બેગમ
 તુજકોબીતો સાત મછીનેકા હયે હમલ,
 બરઆ જન જલદીતો ઇનઆમ લેવે હમ.—બેગમ

કાહારવા.

(મેરે ભોલે નવાબ—વોહ રાહ.)

બેગમ—અરે જંગલી મુખે, અરે જંગલી મુખે,
અકલ અપણી રખકે કાંઠાં તું ગીરા.—અરે૦
અશીમ ખાકે લુચ્યાંસે કરતા હયે તું ખાત,
જન પાંહાંશે વરન મયે માફંગી એક લાત.—અરે૦
સાત મહોનેમેલી કહીં હોતા હયે પીસર,
હયે કીસે હયાં ઇખત્યાર કહે અયે ઝેસ્તર.—અરે૦

(બયેત.)

બાંકેમીયાં—મુઝકો ગરઝ પીસરકી હયે ઇસ વક્ત જન શીતાબ,
વર્ન કફંગા તુજ પ મયે બેગમ બહોત આઝાબ.
લડકા જો હોવે આજ તો ઇતઆમ પાવે હમ,
ફર હોવે તો કયા મીતીમે હમકો મીલાવે હમ.

(બયેત.)

બેગમ—મેહુંદે એ સુખન ન ઝખ્યાંસે નીકાલ તું,
દરગીર આ તું હોંશમે મુહકો સંભાલ તું.
બુડા હુવા હયે અખતો પકડ કુછ ખીયાલ તું,
દુખયાકો દે રહા હયે કબુરે જામલાલ તું.

બાંકેમીયાં—ઇસ તરેહ તો ન માનેગી જનહાર એ બલા,
એક લાત મારતા હુંતો જનતી હયે બરમલા.

(બાંકેમીયાં બેગમકો લાત મારતા હયે, બેગમ મેરોશાર્ફ,
જાતી હયે, ઝોરે બચા તથાલુક હોતા હયે. ઇતનેયે
દરવાજેપર તમામ દેહકાંનો બચાં સેકર આતે હયે.)

લાવનો.

(મન મોહન બળવે બાંઝરી—વોહ રાહ.)
 સખ દહેકાંતી—ચલો જાવે ફરઝંદ લેકે, અમીરકે પાસ,
 આજ પાવંગે ઇનઆમ હીરે અલમાસ.
 ઉસકે બખતમે ખુબ ઉડાયે, મઝે અયે યાર,
 હુવે સાઅતનેક હમે હમકો પીસર અયે યાર.
 કરો શુકર ખુદાકા ભાઇઓ, તુંમ હરબાર,

ગુલ

અરે હારે ઓ બાંકેમીયાં જલ્દ આજા.
 બાંકેમીયાં—ઝરા ડયેરેરે, મયે અશીમ આલું થોડાસા,
 દહેકાંતી—તહીં ભાઇ છોડોરે, ઉસકો લડકા હયે ભાતા.
 (બાંકેમીયાં બચા લાતા હુયે.)

બાંકેમીયાં—એ કયા બકતે હો બદકાર, પીસર મયે લાયા,
 લેના ઇનઆમ કયા હીસેમેં તુમારે આયા.—ચલો

(કાહ્યારવા.)

(બેરા જંબુ થોરી આગ લા દે—વોહ રાહ.)
 દહેકાંતી—તુંને કાંહાંસે પીસર ભાઇ એ લાયારે.—તુને
 બેગમકો તો તેરે મહીને સાત હુવેયે યાર,
 લડકા કાંહાંસે લાયા ચુરાકર તુને અયે બદકાર.—તુને
 બાંકેમીયાં—સુનલો ગવો હોતી હયે યું આકીલોકી બાત,
 બચા પયદા હો ગયા જો મારા બેગમકો લાત.—તુને
 દહેકાંતી—ગડબડ સારી છોડદો ચલો અબ જાવે અમીરકે પાસ,
 ઇનઆમ લેકે ખુશ હોવે શુકરો શીપાસ.—તુને
 (સખ જાતે હુરે.)

બાળ પહેલા—પરદા તીસરા.

અમીરકી દરબાર.

(રૂત આઠ બસંત બહાર—વોહ રાહ.)

રામીશગર—આઈ ગુલશનૈ વીરામે આજ બહાર,
મુબારકબાદીકા હથે પુકાર.—આઈ૦
બુદાપેમે તો હુ આઝા હો મુબારક,
ફરઝંદ નેક અથે સરદાર.—આઈ૦

(ફાગનકે દીન ચાર—વોહ રાહ.)

દોહૈ કાંતી—આથે હથે અથે સરદાર, તેરે ઘર,
ફરઝંદકો અપને હમ લોગ લેકર.—આથે૦
ઇનઆમકી હમ ઉમીદસે આથે,
કરદો હમે સરદાર.—તેરે ઘર૦

(અરે લાલ દેવ ઇસ તરફ જલ્દ આ—વોહ રાહ.)

અબ્બુલા—અરે કોઈ હાજર હવે નવકર મેરા,
કરો ખુબ ઇનઆમ ઇનકો અતા.
એ બચેપે લે સખ હમારેહી ઘર,
એ માહવાર લે ઇનકા ઇનકે પીદર.
લો રમમાલકોભીતો જલદી ખુલા,
પીસરકી મેરે દેખે વો ફાલ આ.

(મેરે જોખનમેં હથે લાલ જડે—વોહ રાહ.)

રામીશગર—તોહુ હોના પીસરકા અથે સરદાર,
મુબારક મુબારક મુબારક હો.—તોહ૦
નામ તોરા ગુમ હોવત ચારે,
હકને રખ લીધો તોરી લાજ.—હો મુબારક૦

(ચલાઓ ચલાઓ ચલાઓ—વોહ રાહ.)

અબદુલા—ખુશી હમે મદા, હો કયું ન બરમલા,
ખુદાને અપને ફઝલશે પીસર કીયા અતા.—ખુશી૦
પીસર ન હોનેકા યા હાંમ મુજકો સુખહો શામ,
હો વોસીપર રહેગા કાયેમ જગમે મેરા નામ.—ખુશી૦
(ગુજુમી દાખોલ ફાતા હુદ.)

ગઝલ.

(કીમી મસ્તકે આનેકી આરઝુ હયે—વોહ રાહ.)

નુજુમી—અયે સરદાર સુનયે એ કહેતી કીતાબ હયે,
કે ફરઝંદકો આપકા લા જવાબ હયે.—અયે૦
હો ખુરસીદશા જગમે નામ હંમકા રોશન,
પીસર ઇસ્કકે અર્જોકા માહતાબ હયે.—અયે૦
વલે હોગા ઝુલફે પરીરમેપા બંદ,
એ બાહમહી દીલકો મેરે પેચો તાબ હયે.—અયે૦
(સોતન ગર ગયે ગયેરે—વોહ રાહ.)

રામીશગર—કલ બચેકો નહીં આયેરે,
બેકલ જુઆરા કયા મયે કરે અબ.—કલ૦
તલપત રોવત હયે એ મદા,
કયું કીજો હંલાજ અબ,
દેખ સગરકો ધબરાવત હયે,
અચેન જુઆ કયું પાચેરે.—બેકલ૦

અબદુલા—યા બંદ કયું હયે અયા મેરા ઇજતરાબમે,
એ હાલભીતો દેખો ઝરા તુમ કીતાબમે.
ધબરાતા હયે તડપતા હયે ભોટતા હયે એ,
અથકોસે અપને હો ગયા હયે ગર્ફ આબમે.

નગ્નુમી—મીઠીસે ઇશકકે ખના ઇશકકા વજુદ હયે,
 પહેલા એ ફૂલ ઇશકકા ઇસે નમુદ હયે.
 રખો હરીન લઝ્મોડીયાં ખીજમતમે ઇશકે તુંમ,
 રહેના મનાનખાનેમે મળ ઇશકકા સુદ હયે.
 (ઘરસે યાંહાં કોણ ખુદકે લીઝે લાયા મુજકો—વોહ રાહ.)
 સખ—હુસ્ત કયા ઇશકકા ખુદાદાદ હયે અલ્લા અલ્લાહ,
 ગુલમાં રૂખ કદમીતો રમસાદ હયે અલ્લા અલ્લાહ.
 તેગમી અખર હયે વર ઇશકે મીજા ખંજર હયે,
 રીમપે ગમીતો જલ્લાદ હયે અલ્લા અલ્લાહ.

બાબ પહેલા ખતમ.

બાબ દુસરા—પરદા પહેલા.

(એક જોનાતખાના છસમે મજનુ' નાઝનીનોકે પાસ બયેહા હુવા હયે.)

ગઝલ.

મજનુ—ચેહરા ઇશ રશકે ચમતકા જો દીખાયા તુંને,
 ગુલે ઉમીદ મેરા આજ ખીલાયા તુંને.—ચેહરાં
 ખાકી બંદોકોબી એ હુસ્નકા જુલવા દેકર,
 અપની કુદરતકા કરશમા કયા દીખાયા તુંને.—ચેહરાં
 લાલારૂઆસે હુવા મફ્તે દુન્યાં ગુલગુલ,
 બાગે હમ્તીમેં અજબ રંગ એ લાયા તુંને.—ચેહરાં
 ચીતવનોમેં હયે શીજું ચશ્મકે ગમજે ઇનકે,
 કયા મગર આફતે જાં ઇનકો ખનાયા તુંને.—ચેહરાં
 (માંમ મોંસે ખેલો ના હોરી—વોહરાહ.)

મજનુ—ગાયો સખ મીલ માહપારા,
 શાદ જુઓ હમારા.
 જુરા હયે તડપત મોરા નેહાયત,
 લાગત કછુ નાહીં ખારા,
 ખતીઆંકા તુમારે મુશતાક હું મને,
 ચુપ તુમારા નાહીં ગવારાં.—ગાયોં

ગરબી.

બાંદીયાં—સદકે ન ક્યું હમ જાયરે,
 તોપે મજનુરે હરદમ.—મદકેં
 મુખડા ચંદરસા તોરા ખારે,
 ક્યું ન ગલેસે લગાયારે.—તોપેં

હુમરી.

(માત ગોરીએકે સાજન—વોહ રાહ.)

અબદુલા—આજ અયે મોરે ખારે મકતબ,

ચલો કદુ ઇદમ પડો.

ઇદમસે હયેવાં બને આદમી હયે,

જાહેલ રહેકે તું હયેવાં ન હો.—આજ૦

(દાનો સાથ બને હયે.)

બાબ દુસરા—પરહા દુસરા.

દહેકાંનીકા વર.

કાહારવા.

(મોરે ભંગડ મીઆં—વોહ રાહ.)

બાંકેમીયાં—ચલ આ મેરા ખાનેકો ખાવે ભુખ લગી.

મોકો તેરી મારકે તુંજકો નીકાલ,

બલા ગલેમે લીયા આપનેહી ડાલ.—ચલ૦

અઈયાર—અયેસા ખાના હમકો નહીં ભાતા હયે ઝરા,

ખીરયાન પુલાવ ઐર મુતન જન ખીલા.—ચલ૦

હોરી.

(બાંકે મીરજને ધુમ મચાઈ—વોહ રાહ.)

બાંકેમીયાં—કયેસી લડકેને ધુમ મચાઈ,

તંગ આયા હયે જુસે મેરા.

ખીરયાનકે બદલે આ લાતો મુકી,

અયે બેઅદબનાં મઝાઈ.

અઈયાર—કદું મારતા હયે આ જુડે મુજકો,

તેરી, બચા તેરી કમખખતી આઈ.

કાહારવા.

(મરીઅમ ખારી મેરી—વોહ રાહ.)

લકડહારા—અરે બાકે મીયાં, અરે બાક મીયાં,

ઝગડા કધું કરતે હો બાપ પીસર.

બાંકેમીયાં—ખાના ખા મથેને કહાતો આંકે બદઝાત,

બરતનકો દોડકે મારા એક લાત.—અરે૦

લકડહારા—મે અદબ એ લડકા હયે મકતબમે તું ડાલ,

હાતસે અપને બંદ કરતા હયે અફઆલ.—અરે૦

(સબ જાતે હયે.)

બાબ દુસરા—પરદા તીસરા.

મકતબખાનાં.

(સમેલો ઔર આંખુનજી બચકે હુયે લયેલોકુ આંખુનજી પડાતે હયે ધનનેમે અબદુલા મજનુ'કુ લેકે દાખોલ હોતા હુયે ઔર સબ લકડહારે અધ્યારકો લેકે દાખોલ હોતા હુયે અધ્યારકો મકતબમે બોઠાતે હુયે ઔર સબ લોગ જાતે હુયે.)

બયેત.

અબદુલા—કીજીએ આંખુનજી મેરે કયેસપર અલતાફ કરમ,

દીજીએ ઇસકો સબક તુંમ મોહબતસે હરદમ.

હક નહીં આપકા બુલું મથે જરા જીનહાર,

પ ઇસે ઇલિમ પહડામયો બા ઉલફતો પીઆર.

આંખુનજી—તુમ ઇસ બાતસે બેરીકર રહો સાહેબ,

લડકા આપકા પડ લેવે ફેર ઉસી વખત કહો અથે સાહેબ.

જનો દીલસે કહું મથે કયેમકે પીઝે મહેનત,

આપકા લડકા પડ લેવે હો હમકુ કીઆ કમ રાહત.

આખુંનજી—અથે લડકે મથે જા ઘરસે આતા હું અબ્બ,
 મગર બથેથો તુંમ હયા સખકે સખ.
 અમ્મે લથેલી એ સખમે બસ હુમી આર હથે તું,
 પહડાંનેકે ઇલમસે ખબરદાર હથે તું.
 સખક મજનું લથેલીસે તું યાદ કર,
 તુંહી ઉસકો લથેલી પહડા ખુબ તર.

(બને હૃદ.)

(આજકા દીન હમ્મે મુખારક—વોહ રાહ.)

લથેલી—અલેક્સે તું યાદ કર અલાહકુ આદમ,
 ઐર મેશે બુજી હીરશકે આતશકુ હરદમ.—ટેકો
 પેશે વોહ પરવરકી પનાહ માંગલે દાયમ,
 તેશે તવકલકી વોહ તું કલકો રખ કાયમ.—અલેક્સે
 ટેશે તુ તીલકકો ગુનાહોકે શકા કર,
 ફર સે સે સમજ મોતકુ જુ સખકેહી સરવર.—અલેક્સે
 જીમસે તું જલદ નેકીકી રાહ પચેઠાન,
 ચેસ ચુગલ ખોરોસે તુ દરતે રહો હરઆન.—અલેક્સે
 હમ્મેશે હખીબ એક વોહ શાહેબકોહી જાન,
 ખમ્મેશે ખબરદાર ગુના હોશે વોહ નાદાન.—અલેક્સે
 દાલશે તું દસ્ત શકાવતકા બહાદે,
 ડાલશે તું ડરકે કર વોહ શાહેબકુ સમાજો.—અલેક્સે.

(ગજલ.)

(શરમીંદા કમર હથે ખુરસીદ તેરી તસવીરકે આગે—વોહ રાહ.)

મજનું—શરમીંદા હથે ખુરસીદ તેરી તસવીરકે આગે,
 અખતરહો ખજલ જીયું મહે તનવીરકે આગે.—શરમીંદા
 ખુરસીદા કમર ઐર મહેનો સરકો ઝુકાવે,
 રખસારોકે ઐર અખરકી શમશીરકે આગે.—શરમીંદા

ચુકતારે ફસા હદ જોએ સુત લેવેગા સાહાબા,
 દમ ઉમકા રોકેગા તેરી તકરીરકે આગે.—શરમીંદાં
 દેખા કહું અયે જાન તુંમે સુખહો સામ મયે,
 અથેકે રહો તુંમખીતો એ દીલગીરકે આગે.—શરમીંદાં

(હજી યુધ્યાં યાં લચક લચક ચલત મોવત આવે—વોહ રાહ.)

લયેત્રી—મોહો સૈયાં જહમક ચમક મુખડેકી દીખાયા, મન ભાયા,
 ચાલ ચલત મુરદા કરત આકમેં મીલાયા.—સૈયાં
 નરગીસ અખડયાં નકશા ચુલીશતો મનતો આપ આયા,
 સોહાની મુરત મોહાની મુરત મોહેકો લુભાયા.—સૈયાં
 (પા લાગું કર જોરી સમ્માંમ મોસે ખેલો ના હોરી—વોહ રાહ.)

મજનુ—મોરા દીલ આયા તુંજપર,
 મોપર તુંભી અયે જાની દયા કર.—મોરાં
 પાક નજરસે મયે દેખત હુરી,
 યાદ જુરે ખુદા કર,
 આર કહુ નાહી ધ્યાનરી,
 દેખા કહું તોહુ દીનબર.—મોપરં

હોરી.

(સમજ મન દમહી દમકા ન મેલા—વોહ રાહ.)

લયેત્રી—સમજ મજનું ખતીયાં અથેસી તું ન કર,
 હોમે ચરચે અપને ધરોધર.—સમજં
 ગારી દેગી હજરત મોહો,
 સુત લેગીજો મોરી માદર.
 લીપટત કાહો મોહો પુરે,
 તોરાતો દીદા હયે ખેદર.—સમજં

(મજનુ ખેડોસ દોતા હરે.)

(ਘਥੇਤ.)

ਲਥੇਲੀ.—ਭੁਛੀਤ ਕੀ ਭਰਾਤੋ ਕਥੇਸਾ ਐ ਘੇਛੇਸ਼ ਹੋ ਗਯਾ,
 ਦੀਲਮੇ ਮੇਰੇਲੀ ਖੜਕਾ ਆਪ ਨੋਸ਼ ਹੋ ਗਯਾ.
 ਆ ਛੇਸ਼ਮੇ ਸ਼ੀਤਾਪ ਤੁੰ ਆਥੇ ਮੇਰੇ ਧਾਰ ਆਪ,
 ਮਥੇਲੀਤੋ ਦੀਲਸੇਂ ਹੋ ਗਯਾ ਤੁੰਯਪਰ ਨੀਸ਼ਾਰ ਆਪ.

(ਅਪਾਧੀ ਸੁਭਕ ਨੀਸ਼ਾਰ ਕਰਨੀ ਹੁਥੇ.)

ਮਯਨੂੰ—ਕੀਸ਼ਨੇ ਸੁਗਾਯਾ ਸੁਰਕ ਵ ਆਪਰ ਦੁਯੇ ਧਰਾਂ,
 ਭੁਸੇ ਘਦਨਮੇ ਮੇਰੇ ਆ ਗਛਿ ਹਥੇ ਤਾਪ ਆਪਰ ਧਰਾਂ.
 ਆਥੇ ਲਥੇਲੀ ਸਥ ਮਥੇ ਕਛੇਤਾ ਹੁੰ ਸੁਰਕੀ ਤੇਰੇ ਕਸ਼ਮ,
 ਤੇਰਾ ਰਹੇਗਾ ਨਾਮ ਮੁਯੇ ਵੀਰ ਦਮ ਘਦਮ.

(ਜਾਏ ਹੁਥੇ.)

ਯਾਯ ਦੁਸਰਾ—ਪਰਦਾ ਝੋਥਾ.

(ਲਥੇਲੀਕਾ ਮਕਾਨ, ਭੁਸਮੇ ਲਥੇਲੀਕਾ ਮਾਦਰ ਦਾਯਾਲ ਹੋਲੀ ਹੁਥੇ.)

ਕੁਮਰੀ.

ਮਾਦਰ—ਯੋਧਾਵ ਹਥੇ ਸੁਗਰੀ ਲਾਯਰੇ ਲਥੇਲੀ ਹਮਾਰੀ.
 ਘਰਥੇ ਸ਼ਹਰਮੇ ਛੇਧਾਵ ਹਥੇ ਐ ਕਥਸੇ ਹਥੇ ਧਾਧੇ ਨੀਸ਼ਾਰ,
 ਮਕਤਲਮੇਸੇ ਧਾਂਡੇ ਉਛਾਧੁੰ ਆਛੀ ਹਥੇ ਸੁਯਤ ਕਾਰ.—ਯੋਧਾਵ
 ਘੀਝੀਧਾਂ ਮਕਤਲ ਘਾਛੀ ਜਾਯੋ ਧੋਲਤ ਹਥੇ ਤੇਰਾ ਧਾਧ,
 ਕੀਸ਼ਮਤਮੇ ਜੋ ਪਤਨਾ ਹੋਤੋ ਆਧੇ ਆਪਸ ਆਪ.—ਯੋਧਾਵ

ਕੁਮਰੀ.

(ਮੇਰੇ ਸਥਧਾਂ ਕਛੇਰੇ ਸੁਰਾਧ ਰੇ.—ਧੋਹ ਰਾਹ.)

ਲਥੇਲੀ—ਮਥੇਤੋ ਮਥਧਾਂ ਭੁ ਪਤਨੇਕੋ ਜਾਛੇਰੇ,
 ਪਤਨੇ ਜਾਛੇ, ਧਰਮ ਧਾਂਡੇ, ਜਗਮੇ ਕਾਧੀਲ ਕਛਾਛੇ.
 ਨਾਛੀ ਨਾਛੀਰੇ ਰਹੁੰਗੀ ਮਥੇ ਮਕਤਲ ਘੀਨ,
 ਕਥੇਸ਼ੀ ਧਧੀਧਾਂ ਸੁਨਾਧੇ ਆਛੇ ਮਨਮੇ ਨ ਲਾਛੇ.—ਮਥੇ ਤੋ.

(બયેત.)

માદર—મકતબમે પહેલે જાનેકો એ રોતીથી સદા,
 એર અબ ન કહેતી હુંતો નહીં માનતી મરા.
 ઇસે તો આ ગયા પુરા ગુમાન અબ,
 ખાહેર ન જા અયે લડકી પકડ તું મકાન અબ.

(જાતો હૈયે.)

(સુનો તુમ યાર પરદેશી.—વોહ રાહ.)

લયેલી—ખુદાવંદા એ ગમકા સરપ મેરે કોહી તુડા હયે.
 મીલું મજનુસે મયે કયેશી મુજે તો કયેદ હુમ અયેશી,
 હયે ઉલફત પાકહી હમમેં ગુમા સખ ઇનકા જુદા હયે.
 (જાતો હૈયે.)

બાબ દુસરા—પરદા પાંચવા.

મકતબખાના.

(અપને શાહાજદે આલમકે લીએ.—વોહ રાહ.)

મજનુ—કહા લયેલી ખારી ગધ એ મોરી,
 નહીં લાગત પડને મેં ધ્યાન મોરા.
 મોરા આંકે ખીના જુરા તડપત,
 ક્રીસે હાલ કંઈ મયે ધ્યાન મોરા.
 મયેતો લયેલી લયેલી વીર્દ કંઈ,
 વાંકે ખીન નાહીં એક પલ જગમે જીં.
 એશો લાર મયે તો તોહેપ મશ,
 કધુ તોહે નહીં હયે ધ્યાન મોરા.

(બયેત.)

અધ્યાર—અરે લયેલી અબ તોહે મીલ ચુકી,
 પાંકે નામસે મોહ ધોવન લાગો.

મજનું—અથે ગુલજરે ખુખી ખુલ્લસતા લકા,
 હુધ કીસ લીયે હાથે મુજસે જુદા.
 તેરે હીજરમે મોરી જતી હયે જનન,
 અથે લયેલી મેરા કર ઇલાજ આ હયાં.
 અલેકસા જો તેરા કદ હયે અથે જાનેજા,
 મયે કદમોપે ખેસા પડું ખે ગુમાં.
 તેરા હયે જો ગુનયે દહન મીમસા,
 તો દીલ ખસતા હું મયેલી જાં જીમસા.
 ઇલાહી સીતમ હયે સીતમ હયે સીતમ,
 ન ફરકતા ઉઠેતા હયે ખાહારે અલમ.

(આખું નજમ સખ સુનને દાખીલ થીતા હૈયે.)

ખયેત.

આખુનજી—એ લડકેનેતો ખુખ દાયા હયે રંગ,
 કીયા હા વ અફસોસ સખકો તંગ.
 અથે અધયાર ઇસકો લે જા ઇસકે ધર,
 તાયે માજરા જાને ઇસકા પીદર.

(સખ જાને હૈયે.)

ખાખ દુસરા ખતમ.

બાબ તીસરા—પરદા પહેલા.

અમોરકા મકાન.

ગઝલ.

મજનું—વસલ મુજકો કબ તોરા લયેલી મયેશ્વર હોવેગા,
જુમ તેરે આશક તોરા અયે જનન દરદર રોવેગા,
ગર ન મુજસે મીલેગી આકે અમ્મે રશકે કમર,
તોમ્મે ચરખે ગહોરકા ખુશીદો અનવર હોવેગા.
ગરગદા ડરકાર તેરે મુજકુ કરે અયે માહે હુસનું,
રસક ખાનેવાલા તબ મુજસે સીકંદર હોવેગા.
મુજકો અયે અઘઆર લયેલીસે મેલામ્મેગા અગર.
તબતો તેરે દોમતકો જુના મયેસ્વર હોવેગા.

(તું જ ખીન સઘયાં નીકસ જીયર જામ્મેરે.—પોહ રાહ.)

મજનું—હો મોરા વાકે ખીના જુરા જાયરે,
જો આદે મોહે ખતા તું અઘયાર,
દેખનમે વો આયેરે.—હો મોરા

(અઘયાર ખોર મજનુ જાતે હરે.)

બાબ તીસરા—પરદા દુસરા.

લયેલીકા મકાન.

લયેલી—શરકો પટક રોયા ન કરે હમતો કયા કરે,
આંખાશે આશક કબ તલક ખુન મીરા કરે.—ટેક.
પોહ મજનુ હામ્મે મજનુ મેર કાંહાં ગયા ગયા,
તા મર્ગ નામ ઉશકાલી હરદમ લીઆ કરે.—ટેક.
દીલશે કરાર ઉઠ ગયા જબસે ગયા પોહ યાર,
કુરકતકી આગ બરકી હમ્મે ઉશમે જલા કરે.—ટેક.

કરકે ગીરેખાં ચાક હમ દીવાનગીહીમે,
 હાતોસે ગપને હમહી કાંહાં તક શીઆ કરે.— ૮૬.
 લયેલી હમ્મે મજનુકી ઓર વોહ હમ્મે પાર મેરા,
 ધશકોહી યાદ કરકે બશ રો રો દીઆ કરે.— ૮૭.
 આરામ કયું હો હમકુ જબ વોહ લે ગયા હમ્મે દીલ,
 ધશી દુખમે મજનુકેહી લીઝમે બશ જીઆ કરે.— ૮૮.

કુમરી.

(સુધ લાગ રહી તોરી આક પહર.—વોહ રાહ.)
 સયેલી—તોરા ધયાન હયે મોહુ આકો પહર,
 ન સમજ મોહુ મજનું તું બેખબર.
 પ્રીતકી આગસે અયે તોરે ખારે,
 અબ મોરા ફકત રહા હયે જીગર.
 (મજનું અંદરમે જોલતા હૈ.)

બયેત.

મજનું—બયેરાત કુછ ફકીરકુ અયે ખાંનું દીજીયે,
 સુઝમે ગરીબ નઝરે એનાયત તો કીજીયે.
 જલતા હયે જ્યુસે સમાકે ખાતર પતંગ સાર,
 વધસાહી બુખસે મયે હુવા અબ હું તંગ આહ.
 જીયું ગુલકે લીઝમે બુલબુલ ચમતખીચ જાંયે હયે,
 વયેસા ગરીબ ભીખકે ખાતર ચાંહાં આયે હયે.

કુમરી.

સયેલી—એતો મજનુકી આઘ આવાઝ,
 આયા મોહુ દેખનેકો.—મજનું
 ધરમે વાંકો કયેસા જોલાઉં,
 કાહું જાન ન લેદે રાઝ.—આયા

ગઝલ.

(જ્ય તલક ઝો જીંદગાંની યા લાકી યે લાહીં જીયે.—વોહ રાહ.)

મજનુ—લખસે લખ ઝો લાલાર હમકો મીલાને દીજીએ,
 દાગ હશરતકા મેરે દીલસે મીઝાને દીજીએ.—લખસે
 શમઆરજો આપ હોતો મયેબી પરવાના હું જાન,
 આપકી માહાશીલમે શીદવીકાબી આને દીજીએ.—લખસે
 શરમકો તુમ પાસ રખકે મત મીલો હમસે મનમ,
 જાન જાતી હયે મેરી તો જાન જાને દીજીએ.—લખસે
 સંગ દીલ હો મીસલે જુત તુંમ ખાતજો કરતે નહીં,
 હું પુંજારી સરતો કદમાપર જીહુકાને દીજીએ.—લખસે

(વોહી રાહ.)

લયેલી—મયેબી મજનુ જાનો દીલશે આપ પર ખલહાર હું,
 લયેલીન માકે જીલમાસે લાચાર હું.—મયેબી
 હો ગઈ જીમ રોઝસે તુમસે જીદા ઉસ રોઝસે,
 તેગે દુરીસે અયે જાને જાં મયે દીલ આફગાર હું.—મયેબી.
 ખાર ઝે દીલમે ખટકતા હયે કે મયે કોઈ રવેશ,
 અયે ગુલઝાર ખસ તેરે ગલેકા હાર હું.—મયેબી
 જાહઝે ઘરકો કે મા આવેગી મેરી અખ યહાં,
 પર રખો ઝે યાદ તુંમપર શીફતા હરખાર હું.—મયેબી

(મજનુ જાતા હયે ઝોર માદર આતી હયે.)

(કાઝે રોસે ખાલમમે મોરા.—વોહ રાહ.)

માદર—કહેદે માસે લયેલી તુંઝે,
 આયાયા યહાં જો વોહ કોન થા જવાન.
 ગયેરકા લડકા આયા યાંહાં કયું કર,
 મોહ વાકે દેખનેસે આયા હયે ગુમાન.

(વોહી રાહ.)

લયેલી—નાહીં મધ્યાં બોલો અયેઆ નેક થા જ્યાંન,
વાંકા કયા કરું બ્યાન.
વાક મોહબત હયે વાસે હમારી,
નાહીં કધ્ધં દીલમે તુમને લાના બદયુમાન.

માદર—હંઝત હમારી ખોતી હયે કયું તું અયે બદશઆર,
હરગીઝ ન ફેર ચુકતયુ કર હસેં ઝીનહાર.
મયે જનકે આપસે તેરે કહે દેતી હું એ હાલ,
જુના તેરા કરેગા વોહ બેશુબોહ શક વ બાલ.

આખ તીસરા—પરદા તીસરા.

અમીરકા દીવાનખાના.

(કહું કયા ફલકકા મતાયા હું મયે.—વોહ ગહ.)

અબદુલા—અબતક નીહીં આયા મેરા પીમર હપે,
મખખ હંસકા કયા ખાલિકે બહરે બર હયે.
લડકે તો મકતબસે મખ આ ગયે હયે,
મગર કહાં વોહ મેરા લખતે જુગર હપે.—અખ.

અહયાર—અયે મુખ ચર્નપર મીઝ ઘરત હું,
આપકો ખેટો લો નામ.
લેવત લાગે તોહી આયેપર દેખતો મહી,
હાલ કહા બના હયે.

(નંદજુકો લાલા મારા નંદજુકો લાલ.—વોહ રાહ.)

મજનુ—એક પરીને મારા મોહે એક પરીને મારા,
જાદુ મોહપર ડારા.—મોહે
ચંદરસી સુરત, મેહરસી મુરત.
રખતી હયે મોહપારા,
જુરા મયેને વાંહપર વારા.—એક.

(કઝેમી હોરી ખીલાઈ.—વોહ રાહ)

અખડુલા—મોહે હાલ ખારે મુનાવો,
નાહીં યું તલ મલાવો.
કોન પરીસે લગાઈ પ્રીત,
મોહે તુંમરે બતાવો.
વાંસે તોહેખી યાંહ દુંગા મયે,
શાદ તુંમ અખ હો જાવો.—મોહે.

અધ્યાર—અરે કાહેકી પરી ઐર કીદરકી ખાત, ઐ અખડુલ રહ-
માન અમીરકી ખીટયાં હયે લયેલી. વાંકી પ્રીતમે કસે દયે.
અયેસી કયા પરી રસ્તેમે પરી. હયે? જો આકો મીલ જાયેગી.
(દીખા ચુકી તું કરતખ સારે.—વોહ રાહ.)

મજનુ—જલા ચુકી તું છરા મોરા,
અખતો મુખડા દીખલા તોરા.
નાહીં મીલે મોસે લયેલી તું જો,
મોરા રહેગા ન મનવા સોરા.

(લાગી હયે લગન તુજસે છોડા કોન સંકેગા.—વોહ રાહ.)

અખડુલા—કાહેરે જલા ખાવત હયે ગમ ઇતના ખારા,
દું ખાપકો જાવાકે મયે પયેગામ તેહારા.—કાહેરે.
મયે શાદી તોરી વાંસેછી કરદુંગા અયે ખેટા,
કયા ખાવર નહીં તોહે રેઐ કહેના હમારા.—કાહેરે.

અધ્યાર—યહાંતો વોહ મસલ હુઈકે ખાંચ પકડો,
મોહે જોર આયા, ખીચારો.
ખુડો ઇતના સમજાવત હયે ઐર લયેલીકી,
જગે હુરો પરીયાં દીલાવત હયે,
પર નહીં, સુતો બયેલી હીલું.

બાબ ત્રીસરા—પરદા ચૌથા.

અબ્બુલ રહમાન અમીરકા ઘર.

(બયેત.)

અબ્બુલ રહમાન—હમ બેહયાકો રખને ન દે બાહીર તું કદમ,
લડકીસેં અચેમી હો ગયે બેજર હાથે હમ.
ઉગતેહી બેમવામ્મોમી સીખી હયે હમને આલ.
એ બાત મુન બહોત હુવા દીલકો મેરે મલાલ.

(અબ્બુલા દાખોલ મોના હયે.)

અબ્બુલા માહેમ આપ યાંહાં તમરીફ લાયે કયું,
ઘરમે એ ખાતા જનદકે કહીએકે આયે કયું.

(કાન બધયા ન મરેરે.—વોહ રાહ.)

અબ્બુલા—મયે એ અજ કરેરે હમસે કીજે સગાઇ,
મજનુકે ખાતર કરતી હું ગદાઇ.—મયે
કયેમકો કીજેરે ચેરા અપના,
દીજીએ લયેલી વાકો આયે ભાઈ.—મયે

બયેત.

અબ્બુલ રહમાન—કયા કહેતા લડકા આવકા વોહ નેકકાર હયે,
જીમકા તમામ શહેરમે શેરો પુકાર હયે.
કહેતા હું ઇમ સખખસે નહી વર્ત કહયે આપ,
કયા તુંમકો લડકી દીનેમે કુછ મુજકો આર હયે.

(આજ કાંત મોહેલીએ બાંસલી બજાઈરે.—વોહ રાહ.)

અબ્બુલા—ગરચે અયસા હય વોહ પ ખીઆલ તુંમ ન કીજીએ,
વાક ઉચકા મરફ હયે ગુલામીમેં જી લીજીએ.—ગરચે
નેકબજત હય વોહ લડકા ઇમમે શક નહીં ઝરા,
મેહેરબાની કરકે બેતી હમકો અવની દીજીએ.—ગરચે

બયેત

અબ્બુલ રહમાન—ખેટી હમારી દેનેકી મરઝી નહીં ઝનાબ,
 આનેસે આપકે હુવે હમ ખુશ અયક્ષે ખમાબ
 દીલમે ધરાદા આર ન કહુ અપને લાખયે,
 અઝુરદા ખાતીર હોકે યહાથે ન જાંઘયે.

બાબ તીસરા - પરદા પાંચવા.

મજનુકા મકાન.

(મેરે બાદ કંઈ અંક સાલને.—વોહ રાહ.)

મજનુ—તેરે ઘરશે અયે લયેલી મહાલકા,
 જુસ રોઝશે હમ નીકલ ગયે.
 વાહસો હો ગયે ઉસ રોઝશે,
 વોહી દીનશે સાહા રૂમ"મચલ ગયે.—તેરે
 અબ્બતો શાલાર આકે મીલ યાહાં,
 દીલશે આહ નીકલતી હયે જુ"ધુવાં.
 તેરે આતશે હીજરશે અય જાં મરશે,
 તાબ વાહા એ જલ ગયે.—તેરે
 મુજશે બયેકી હયે તુ"કીનારા કર, કર,
 કેયા હયે આશનાહ એહી મગર.
 તેરે હીજરમેં ચશમશે મેરે કંઈ,
 દર્યા જાના હુબલ ગયે.—તેરે
 ગયા જબશે પચેગામ લે પીદર,
 નહાં અબ્બતક આયા વોહ મગર.
 નહીં વોહ કુબુલે હમે અગર,
 ફરેતો જુનેશે હાત મલ ગયે.

અધ્યાય ૨—વાહ કયા નકદા નકદ જવાબ દીજો સુખહાન અલાહ વોહ
અબદુલ રહમાન કહત હયે કેતીહારો ખેટા બહોત નામેવર
હયે કે નહીં જો મયે વાંકો આપતી ખેટી દુ.

(બયેત.)

અબદુલા—પ્રીત ન ઉમકી કીજીએ ગરચે રસકે બદ્ર હો
પ્રીત ઉમકી કીજીએ જીમકો આહકે કદ્ર હો
પ્રીત ન ઉમકી કીજીએ ગરચે રસકે દુર હો
પ્રીત ઉમકી કીજીએ જીમકો આહકી મકદુર હો
(દુધ ખેચન મયે ન જીવુંરે—વોહ રાહ.)

અબદુલા—બન કાસીદ મયે ન જીઝરે મીયાં.—બન
તું વાંકા મનવાએ ધ્યાન યુઝાર.—બન.
તલપ તલપ કાહે જીરા ખોવે છાંડ દે વાંકો ખારે,
તોહે હુરો પરીસી મયે ફર દુંગા નાર.—બન.

મજનું—હમારા દીલ છીન લીજો વાંકે ખીના નહીં ચયેત.
મનવા મયેને વાંકો દીયા હું પીંછે કયેસા આયે,
દેવસી જનું મીહા ગર હુરો પરી આ જાયે.
(બયેત.)

અબદુલા—ખુદકો જો આહે અયે ખેટા આહ ઉમકી કીજીએ,
રાંગ દીલ જો શખ્સ હોવે દીલ ન ઉમકો દીજીએ.
ઝુદ્દ ઉમકી સુંબલ હોતો મારે પેચાં જીનીએ,
હો હીલાલ અમર અગર જો તેગે બુરાથ માનીએ.
ઉસ્કા યુલસાએ અગર હયે જીન દીલસે ખાર તું,
મસ્ક ઉમકા દુ કરદે ફેક સરસે ખારતું.

(બયેત.)

મજનું—ઈસ્ક ઉમકા મેરે રગ રગમેં સમાયા હય પીદર,
રગમેજો વોહ કહી બાહુરબી આયા હયે પીદર.

ઝુલ્ફ ઉસ્કી મારે પેચાઝી મેરે મર હયે બલા,
 પર જુસે વોહ કાટે ફેર વોહ કીસ તરાંહ જીવે બલા.
 હાં મગરચે અફસું હયે કે મુજકો દો ઉસે મીલા,
 મોહરા હયે દીદાર હસ્કા ખોલીદો મુજકો જલા.

મજનૂં.—મેરા લયેલી ખીના નહીં હો જીના,—નાહી હો.
 તુમરી નશીહતસે ઝોર ખાવા મોરા,
 ફટત હયે બહોત સીના.—મોરા.
 (હો દીલ જનની સોવે મત વારારે.—વોહ રાહ.)

અબ્બુલ્લા—ઝો દીલ નાહીં કરો હટ ખારારે.—ઝો
 કહાં તક મનાઝી તોઝે અઝે ફરજંદ,
 મયતો તોહસે હારારે.—ઝો દીલ.

(સખ જાતે હૈ.)

બાબ તીસરો—પરદા છઠા.

બાદશાહુકી દરબાર.

(છાંડો લંગડવા.—વોહ રાહ.)

રાંમીરાગર—હમસેં તોરી શાહ હો કયા બડાંધરે,
 આલમમે તોરી ફેરે હયે દુહાધરે.—હમસે.
 કાહુંતો હેમા નાહી ઝીજહ પરથવીમે તોરા રાજરે,
 ખેશક ખેશક ખેશકરે હુમુંલ હયેતો હે જગકી ડાહીરે.
 (ગયરતના આઈ તુજકો કુછ.—વોહ રાહ.)

શાહ—મયેને સુનાહું કયેસકા ધું હાલે ઝાર હયે,
 લયેલીયે જાનો દીલસે હુવા વો નીસાર હયે.
 અબ્બુલ્લા હરે અમીરઝી ઇઝત ઝે શહેરમે,
 ઉસકા પીસર હયે વાહસી બહોત બદયેકાર હયે.

પથેગામ લેકે વોહ ગયા લયેલીકે આપ પાસ,
 ઉસમે શીરાયા ખાલીએ કયા નાએ યાર હયે.
 લયેલી વ મજનુ હાઝીર હુવે જો બુલાનેસે,
 તુમ લેકે આવો ઉતકો હમે ઉતથે કાર હયે.
 (રાજાજીતો મો ગએ.—વોહ રાહ.)

રાહુ—અથેસી હસી કયા લયેલી હયે,
 જો ધસપે હુવા હયે નીસાર.
 ધરમે મેલે લઉડીયાં હયે,
 ધસેં ખડકે હજાર.
 (વોહી રાહ.)

મજનુ—આંખાસે દેખો મજનુ કે તુમ લયેલીકા દીદાર,
 હુરબી હોતો કરડું ધસકે કદમોપરસે નીસાર.
 (કડું કેઆ ફૂલકકા સતાજા હું મયે.—વોહ રાહ.)

મજનુ—ધસ્કકી તલવારસે ખસતાં હું મયે,
 સુલફોમેં ધસકેહી શાહ ખસતા હું મયે.—ધસ્ક.
 ન દેખું અગર રોઝ મયે ધસકા દીદાર,
 તો હો જગમેં બેશક મેરા જીના દુશવાર.
 અથે ખુરશીદર મુજપે અલતાફ કર તું,
 જરા કદમોસે તો ઉકા મેરા સર તું.—ધસ્ક.

(ખયેત.)

રાહુ—આહ ધથ તરાંહસે એ લડકા જો ધત્તેરાખ કરે,
 એ હાલ દેખકે દીલ કયું ન પેચોતાખ કરે.
 કીસીને સચ કહા કયા ઉસકો તહી જવાખ કરે,
 એ ધસ્ક વોહ હયેકે પથરકો દમમે આખ કરે,
 લગાવે દીલ વોહી જીસકો ખુદા ખરાખ કરે.

(બેતા સુનીયે કઞ્ઞેસા કરના.—વોહ રાહ.)

શાહ—અબદુલરેહમાન ખીટયા તોરી બ્યાહ દેરે તું કયેસે,
હુકમ તોહે હયે એહી મોરા.—અબદુલ.
સેરા આકો લડાઓગે, ખુશ મારે મનકો બનાઓગે,
હુકમ બજાએ લાવોગે, ઇઝતો હુરમત પાવોગે.

(બયેત.)

અબદુલ રહમાન—આઈ હયે મરપે હમારે એ કયા બલા,
દીવાને લડકો તો દું દુખતર મયે કયું બલા.
એર હુકમ બાદશાહકાબીન્દયેસા તોડું,
બેહતર સલાહ હયે એહીકે એ મુલક છોડું.
અસબાબ જાકે શાદીકા તદ્યાર કરતા હું,
મજનુકી ગોદ ગવહર મુકસદસે બરતા હું.

બાબ તીસરા ખતમ.

બાબ જોથા—પરદા પહેલા.

અમીરકા મકાન.

(તમ્મેના લગે શા લગે પરીઝિશ.—વોહ રાહ.)

માદર—કહેના મોહે હો ઉદાસ કાહુ ગમશે,
કોન રંજ હયે પીયા કહેદોજી હમશે.
આપ કુખીતો હમબી કુખી હયે,
જીના હમારા સૈયાં હયે તુમરે દમશે.—કહેનાં

બયેત.

અબ્બકુલ રહમાન—તુઝા હયે સરપે કાહે આલમ મેરે આજ આહ,
બેઠીને મેરી ખાલ હયે માહરીલમે લાજ આહ.
શાહને કહોકે મજનુકો તુમ બેઠી અપની દો,
શાદીએ યહાં કલ યાકે આજ હો.
અસબાબ અબ સફરકા તુ તૈયાર કરકે લા,
આતા હું મયબી કાંમશે કુછ કારીગ હો ઝરા.

માદર—તૈયાર હો અથુ બેઠી કે કરતે હયે હમ સફર,
ધસ મુલકમે નહીં તેરા રહેનેકા અબ પીદર.

લયેલી—છલાહી સીતમ હયે સીતમ હયે સીતમ,
જીદા મજનુશ હાયે હોતે હયે હમ.

(દરવાજેમે મેં તતીયાં લાગ રહી.—વોહ રાહ.)

લયેલી—અબ મન મોરા મયે તોહે શોપ ચલી,
સૈયા હમારા કરીઓરે યાદ.—અબ
નાઝકા પાલાયા દીલ મોરા જાની,
રખીયોરે વાકો કનઝયાં તુ શાદ.—સૈયાં

બાબ ચોથા—પરદા દુસરા

મજનુકા મકાન.

બચેન.

મજનું—કીમ રોઝ લયેલી આંકે મીલેગી મુજે જનાબ,
 ડુરકતમેં દીલકો મેરે નહાયત હય ઇન્તેરાબ.
 સદમે કહાં તક હીજરકે અપના ઉઘાય દીલ,
 આહું પહરકે જલનેશેં ચુલેમે જાયેદીલ.
 અબ મયે જફાએ સહેનેકે કામીલ નહીં રહા
 જીસ દીલ પ નાઝથા મુજે વો દીલ નહીં રહા.
 (દુરશે આઝમેયે સાફી.—વોહ રાહ.)

મજનું—અય પીદર ઉસ માહશેં જલદી મીલાના આહીયે,
 ઝરરેકો મેહેરે દ્રખશાં અબ બનાના આહીયે.
 ઉસ દુરેયકતાશેં વાસીલ કીજીય સાહેબ શીતાબ,
 અબરે બારામ્મા નહીં મુજકો રોલાના આહીયે.

(વોહી રાહ.)

અબદુલા—અબ નહીં તુંજકો બારે તલ મલાના આહીયે,
 વસ્લકા સુન મુજદા શુકે હક અબના આહીયે.
 દમતે ગમશે તું નીકલ કર અયે મેરે આરામેં જી,
 ફૂલકર બાગે ખુશીમે અયેશ ઉડાના આહીયે.
 અઘયારકો લાને અબર ભિન્નહું મયેને અયે પીસર,
 દેર ઇતની હયેકે ઉસ કાસીદકા આના આહીયે.
 (અઘયાર દોઢતા ફાખીલ હોતા હુકે.)

(બયેત.)

અમયાર — અયે સાહેબ ચર્નપ સીસ કરતા હું,
 મજનું સાહેબ રોવન.
 લાગો અરે રોરો રોવો,
 અબદુલ રહમાનોકો પડો સીકહત,
 હયે કે વો તીનું દેસ છોડકે ભાગ ગમ્મે.

(બયેત.)

અબદુલા — કયા અમયાર સમ કહેતા હયે તું એ બાત,
 મયે ખુદ દેખ આતા હું અયે નેકઝાત.

(ધરુકા આઝાર હમ્મે — વોહ રાહ.)

મજનું — તીત ન્યા ધસ ચર્પજી હીનજારકા આઝાર હયે,
 મુજકોબી અબ શેહેરમે; રહેના બહોત દુશવાર હયે.
 વોહ ગુલે ગુલઝારે ખુબી છોડકર મુજકો ગઘ,
 બેવક્ષ હુઈ આ હંચે દીલમે અટકતા ખાર હયે.
 જાકે અબ જંગલ બસાઉ એહી ઠાના દીલમે હું,
 મુજકો વાહચત હો ગઈ રહેના યહાં બેકાર હયે.

બાબ ચોઠા—પરદા તીસરા.

જંગલ

ધાંસ કાટતે કાટતે બાઈ ગાંનાં જરાએ ગાંનાં
 હરએક તહરાસે અપને જુકો જંગલમે બહેલાનાં.

હડીઆલીએ જંગલકી હએ હમકો તખતે શીહાનાં,
 હએ જંગલી હમારાં લકર.—મેવાર.
 અરે બાહરે અરે હા બલાજી બાહરે,
 સારે જંગલકે હમ સરવર કઓન હોવે હમારે હમસર.
 હમ હએ સખમે અકજલ બહેતર,
 નહી હમસા હએ સારે આલમમે જી શાન.
 પાઝે આકે હમારે પરતા રોજ સએતાંન,
 અરે બાદશાઓશી રખતે આનોબાંનુ તેઓનો બાન.
 બાંકે નહી મુજસા કોઈદાના,

પહેલા—તુને મુજકો કયા જાંનાં,
 દુસરા—અરે મુજેભી પએછાનાં,
 બાકે મીઆ—મએ હું સખસેરે શીયાનાં,
 સબ—અરે હાં શીઆનાંતો શીયાનાં,
 ધાસ કાટતે કાટતે બાહ ગાનાં જરાએ ગાનાં,

(“બાહાર આઈ હય ભરદે બાદએ”—ઓહ રાહ.)

મજનુ—શીરાતાં હયે હમે કાંહાં કાંહાં એહ કીસમતકા બદલ જાના,
 અલમકે સખ સંગ ઉપર, કાંહાં તક સરકો ટકરાના.—શીરાતા હએ.
 વીદરકે જીલમને તુઝકો, વતનસે કર દીઆ બાહેર,
 બીઆબાએમે યે ભટકે હયે મકાં અબતો વીરાના.—શીરાતા હએ.
 જીદર હો તુમ ઉદર હું મયે, મેરી જીદગી તુમહીશે હએ,
 મલો રખ લે કદમ આગે, ન સખીશે એહ ધબરાના.—શીરાતા હએ.

બાબ ચોથા—પરદા ચોથા

જંગલ

બયેત

મજનું—હયે લયેલી લયેલીકા નાંમ મુજે વીરદ દમખદમ,
 હમ્મે તેરે હી ખીઆલ મે અમ્મે માંહતાખ હંમ.
 અમ્મે લયેલી કખ મીલેગી મુજે આકે અમ્મે જાંન,
 દુરીયે તેરી મર ગયા તું માંન યા ન માંન.
 અરે જુજ તેરે દીલકો મેરે જરાબી નહીં કરાર,
 કરતા હું લયેલી લયેલીકા વીરદ ખેશુમાંર.

લકડહારે—બાઈઆ અમે લયેલી લયેલી કાંહાં મરદ,
 હમ્મે ભરત કાહુઅમે લયેલી,
 દીવાના હુવા અમે મરદ.

દુસરા—અમે હમ્મે કમ્મેસ અખદુલાકો પીસર
 ચલો જાકે દેવે લયેલીકો ખખર

(જાને હમ્મે.)

મજનું—ધરશે ગઇ મેરી પ્યારી, ના જનું કાંહાં સીધારી.
 ફશેજો ઇસ્કે ફંદેમે વોહ દુનીયાંશે કુલ છુટે,
 મઝે છુટે ઉનોને જીનકે ધરદાર સખ ગમ્મે છુટે,
 હમે વોહ પ્યાર દેતે હયે જો યુલશનમેં હૈ યુલખુટે,
 ખટકતે હયે મેરે દીલપર વોહ કાંટે લગકે જો ટુટે,
 વો કાંટામેંબી નહીં પ્યારી.—ના જનું કાંહાં સીધારી-ધરશે૦

હતા જો ધસ્કમે મુક્તીય વોલી સરદાર હોતા હએ,
 કટા એ સરજો ઉલકતમે વોલી સરદાર હોતા હએ,
 જો દીલકો છીન લે દીલખર વોલી દીલદાર હોતા હએ,
 જો આંખે બંદ કર દેખે ઉથે દીદાર હોતા હએ,
 મયને રોરેડે રાત યુજરી, ના જનનું કાંઠાં સીધારી.—ધરથે૦
 માહખતમે જો દીલ દાગે વોલી ખેદાગ હોતા હએ,
 નફા હોતા હએ ઉસકા જોડે ઝર ઉલકતમે ખોતા હએ,
 વોહ હસતા હય સદાજો દીલરખાડે ગમમે રોતા હએ,
 માલાયે તનજો મીટીમે વોહ અપને તનકો ઘોતા હએ,
 લાખો સદમે સહેડે ખીચારી, ના જનનું કાંઠાં સીધારી—ધરથે૦
 પડે નહીં ધલમકા દફતર અલીક ખે તે ન હમ સીખે,
 ન તખતી હાતમે પકડી ન હક છુનાં કલમ સીખે,
 ફકત ધસ ધસ્કકી મકતબમે હમ નામે સતમ સીખે,
 સીવા ઉલકતકે આર કુછ હમ નહીં અપની કસમ સીખે,
 સોતમ ઉલકતને એ યુજરી, ના જનનું કાંઠાં સીધારી.—ધરથે૦
 (મજનુ જતા હય.)

(“આરે મન છુટ ગયા દીલજાની”—વોહ રાહ.)

લયેલી—આરે દેશ છાડ ચલે પરદેસી,
 ચલે પરદેસીરે ચલે પરદેસી.—આરે દેશ છાંડો
 રાહા દીસત નાંહી આઝમે કાંઠાંપર,
 મનકે જલાયે ઉદાસી.—આરે દેશ છાંડો
 દેશભી છોડો, ખેસકો છોડો,
 છાંડ ચલે સખ ખેશી.—આરે દેશ છાંડો

(પ્રીતકો નામ મત લે.—વોહ રાહ.)

લયેલી—આંશુવા ભરે મોરે નયેનન,

દીલરા કાપે મોરા હો.—આંશુવા૦

દોહરા { જાને મનકો મિદ મન જાને ન દીજો કોઇ,
 { પરખ કરનાર દુખકો મોરો હોયે.— ૨૬
 { ઉછલત છતીઅન હમ્મે મોરી ઝોર ચહત હમ્મે માસ,
 { રૂપ સરપતો જલ ગયો દેહ બની જયું ધાંસ.— ૨૬
 { આગ જલાવે હાડકુ ઝોર જલાવે માસ,
 { પ્રેમ જલાવે સુખ કયુ ન રાખે જીઆકી આસ.— ૨૬
 { ચીંતાને સર્થ લુટ લીઝ્યા જોખન ઝોર આરામ,
 { પ્રીત મળતો આપ ચુકે વાંકા મત લે નામ.— ૨૬
 (કગનવો મોરો કરશે સદક ગમ્મોરે.—વોહ રાહ)

લકડહારા—સાજનવા તોરા જંગલમે કયા દુખ પામ્મેરે,

મુખડા તોરા ખતલા, વાકો નાહી તરસા.—સાજન વા૦

ગરીબ ખીચારારે, જાવત હમ્મે માંસારે.

વાકી જાન જાકે ખચા,

વો મરત હમ્મે લયેલી,

મમ્મે કહું કરા અલખેલી.

મજનુ વાંકા નાંમલી હામ્મે હામ્મે હામ્મેરે.—સાજનવા૦

ખયેત.

લયેલી—મુજે લે ચલો જલદ મજનુકે પાસ,

હું ઉમકે ખીના જીનેશ મમ્મે ઉદાસ.

કાંહા હયે કહો મેરા દીલદાર વો,

કાંહાં પા રહા હયે આજર વો.

બાળ જોથા—પરદા પાંચવા.

(ખીનતી જો મોરી. —વેહ રાહ)

મજનું—ખીનતી હથે મોરી અમ્મે ખુદા તુજશે,
 દુખ મેરામ્મે સરશે ઉતારદે.—ખીનતી૦
 હમારે પર ગંમ દીઠકા લથેલીકે,
 વાઢો આંખોમે મેરે યુજનરદે—ખીનતી૦

બયેત.

મજનું—કોઈદીન અગર જીવગાની ઝોર હમ્મે,
 મગર હમને અપને દીઠ મેઠાંની ઝોર હમ્મે.
 આતશે દોજખમે એ ગરમી કાંઠાં,
 એક મરગે નાંગાની ઝોર હમ્મે.
 અમ્મે લથેલી હીજરકાતો બહોત ગંમખા ચુકા.
 બશ બાકી રહા ફકત એકલી મુદત્તુ,
 યાને આનેકે અપનાં તું જમાલ ખતા,
 બદલેમેં ઉશકે અથે જાન મે ચલા.

(લથેલી આંખ હથે.)

લથેલી—આંખડીઆં ખાલદે.—ખેવાર
 પીઆ પીઆ મોહુ દેખ જરા.—આંખડીઆં૦
 આંહ હું મીલને તુજશે અથે પીવારે,
 અબ મોહુબી પાસ તોરે ખુલા.—આંખડીઆં૦

(અતીશય શાલીલ અંગે—વોહ રાહ.)

લયેલી-ખોલ તું આંખે મજનુ, આંગે ખડી હાંમે મનમ તેરી લયેલી.
ખોલ જરા તું પીઆરે, આગ શીરાકમી જીરમ મેઝમે હાંમે ફેહલી.
હાલ હોવા કયા તેરા મજનુ હાંમે મજનુ મેરે મજનુ,
સીકન બદલ ગમ પીઆરી તોભી તુજકો ચારહી પેયછાનુ.—ટેક.
માસ ચડી હયે તુજકો કાંટે ચુખે હયે બદનમે સારે,
ખોલ લખોદુ જાની બુલા મજનુ લયેલીકુ કયા પીઆરે.—ટેક.
ખોલ અરે મજનુ, જોલ ગમસે મેરી ફટ રહી હાંમે છાતી,
જલે ઝમે જોબન રેશ જાલીમ મેરી માહતભી નહી આતી.—ટેક.
ખોલ યા મરતા હું મયે મજનુ તેરી ખોલ જરા આંખે,
જાનતી એહેસા ગરશે, પુડીઆ જેહેરકી મરતી વહી આકે.—ટેક.

(સરારા રે અરે બુજબુલ—વોહ રાહ.)

મજનુ.—ખોલ યા શુકર હાંમે પરવર મીલી લયેલી મેરી લયેલી.
દીઆઈ શુરો દીકરખર બની લાગેર તુ કયું જાની,
નહો રો રો કે પાવાની ન હો નાલાં ન ગમ આકર.
ઝોહી આરમાનચી મેરી કે દેખુ તુજકુ હાંમે પીઆરી,
વોહ હાંમે ઉમેદ આઈ બર તુ જતી રહે ઝો મેરી જાન.
હુવા હું મઝમે તુજપર ફુર્યાં ખુશીસે મેઝમે અબ જાઉ મર.
મીલેગે ફેર વાંહાં જાન ચલા મજનુ હાંમે દેશાના,
વાંહાં દે આરામ વોહ દાવર મીલી લયેલી મેરી લયેલી.

(મજનુ મર જાતા હૈ.)

(રાધા શ્રોત્ર કરે મનમારે—પોહ રાહ.)

લયેલી.—મનકી આસ રહી મનમારે દીલકી ખાત રહી દીલમારે.-ટેક,
 લાગત આગ શીલગ રહેયા તન રે બદલી શુરત રમ્મન જાગનસેરે,
 ઉબલ ઉબલ રહી છતીઅન મોરી બુજે નહી તનકી અંગીઆરે.-ટેક.
 ભાવત જાન નાહી મોહકાવો ભિજવા દીજો જમ રાજનકોરે,
 મરન મરન અપ મરન ભલોરે ખાક માલે અએશો જીવનારે.-ટેક,
 આવત હાએ યાદ મોહ મજનુકી મજનુ કહે મજનુ મજનુરે,
 તરસ તરસ માગુ દરસ તેહરે શુરત સરસ અતલા સજનારે.-ટેક.
 આરામ આજ તું ખસ મનમાહી શોહેતકુ દરસ અતલારે,
 ચરન ધરત શીસડો હમરોરે દીલો માલા સાવરો સજનારે.-ટેક.

તમાસા ખતમ સુદ.

સુચના.

આમ્મિ ચોપડી નીચલાં ડેકાણુપરથી મલશે.

કોટમો—બજારગેટમો શાપુરજી ફરામજી માદનની દુકાનેથી.

ધોબીતલાવપર—ઐરચશા કરાણીની કમપની.

કાલબાદેવીપર—શેરીઆરજી હોરમસજી બુકશેલર તથા ઈશ્વરદાસ
લાઈબ્રેરીમાંથી તથા ગોપાલ નારાયણની કુમંપનીમાંથી.

બાહેરકોટ—બાટલીવાલા મોહલામાં નં. ૭૨ વાલા ઘેરમાં મેરવા-
નજી એદલજી બાંમખોત પાશેથી.

પાયેધોની—કોલસામોહલાનાં નાકાપર બુમબ. .ની સામે મર-
હુમ કાજી ઈબ્રાહીમનાં બાઈઓની દુકાણુપરથી.

ભીંડીબજાર—તવાબની મસજીદની સામે હાજીમુલા ગુરદીન ખીન
જીવાખાનની દુકાનેથી મલશે.

સસતા ભાવ. સસતા ભાવ.

અલાહીનનો ઓ પેરા.

અમુલ કીમત આના ૬, હાલ આના ૪.

હુવાઈ મીજલસ.

અમુલ કીમત આના ૨, હાલ આનો ૧.

ડેકાણાં—ઉપર જણાવેલા બુકશેલરની દુકાનેથી.

